

POZVÁNÍ KE SPOLEČNÝM MODLITBÁM

Program Týdne modliteb za jednotu křesťanů

18. – 25. ledna 2021

Praha 2020
(pro vnitřní potřebu)

Vydala:
Česká biskupská konference
Ekumenická rada církví v ČR



MODLITBY ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ V ROCE 2021

„Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“

(srov. J 15,5-9)

Papežská rada pro jednotu křesťanů

Komise pro víru a řád Světové rady církví

PŘEDMLUVA

Milé sestry, milí bratři

s radostí a nadějí Vám předkládáme plod úsilí sester z ekumenické komunity Grandchamp ve Švýcarsku, která je duchovně spojena s hnutím Taizé.

Myslíme si, že skutečnost vzniku textů v evropském kontextu, tedy se znalostí našich radostí i starostí na společné ekumenické cestě, ve spojení s volbou nesmírně silného biblického citátu o Kristu jako vinném kmeni z Janova evangelia vytváří velmi dobré podmínky pro to, aby předkládaný text přerostl v živá modlitební společenství v jednotlivých sborech a farnostech.

V současné době, ve které se pro každého z nás zcela neočekávaným způsobem zachvěly zdánlivé jistoty našeho „moderního“ života, je slovo o naroubování na Krista slovem nesmírně důležitým. Je tím zásadním, o co jde, jestliže máme mít naději do budoucnosti. My všichni, kteří neseme jméno křesťan, jsme pozváni prohloubit tento vztah, který následně oživí naše vztahy vzájemné.

Společně se za Vás všechny modlíme, aby nezůstalo jen u slov a nahlas vyřčených modliteb!

Mgr. Daniel Ženatý
předseda ERC v ČR

Mons. Tomáš Holub
delegát ČBK pro ekumenismus

OBSAH

Pořadatelům Týdne modliteb za jednotu křesťanů.....	5
Biblický text	6
Uvedení do tématu	7
Příprava textů pro letošní rok	10
Ekumenická bohoslužba.....	11
Biblické úvahy a modlitby pro osm dní	20
Společenství v Grandchamp a ekumenická zkušenost řeholního života	28
Témata Týdne modliteb za jednotu křesťanů 1968–2021	31
Několik klíčových dat z historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů.....	34

Poznámka k českému vydání

Všechny biblické texty, názvy a zkratky knih i biblická vlastní jména v celé brožuře jsou převzaty z Českého ekumenického překladu (*Bible. Písmo svaté Starého a Nového zákona*, Česká biblická společnost 2006).

Pořadatelům Týdne modliteb za jednotu křesťanů

Celoroční snaha o jednotu

Tradičním termínem Týdne modliteb za jednotu křesťanů jsou na severní polokouli dny 18. – 25. ledna. Tato data navrhl v roce 1908 Paul Wattson, aby spojil svátky sv. Petra a sv. Pavla, a tak má tato doba symbolický význam. Na jižní polokouli, kde leden patří do období prázdnin, církve k oslavě týdne modliteb často využívají jiné dny, např. kolem Letnic (jak zněl návrh Hnutí pro víru a řád v roce 1926), které mají pro jednotu církve také symbolický význam.

Jsme si vědomi nutnosti této flexibility a byli bychom rádi, kdybyste předkládaný materiál chápali jako pozvání celoročně si nacházet čas k vyjádření toho stupně jednoty, kterého církve již dosáhly. Je to pozvání ke společné modlitbě za plnou jednotu podle vůle Ježíše Krista.

Přizpůsobení textu

Tento materiál nabízíme s předpokladem, že bude dle možností přizpůsoben potřebám místního společenství. V takovém případě je nutné vzít v úvahu místní liturgické a bohoslužebné zvyky i celý společenský a kulturní kontext. K úpravám by se v ideálním případě mělo přistupovat ekumenicky.

Na některých místech již existují ekumenické struktury, které mohou materiál zpracovat. Doufáme, že tam, kde dosud nejsou, poslouží potřeba přizpůsobit text jako podnět pro jejich vznik.

Užívání materiálu k týdnu modliteb

- Církvím a křesťanským společenstvím, které slaví týden modliteb při společném setkání, nabízíme řád ekumenické bohoslužby.
- Církve a křesťanská společenství mohou též předkládaný materiál začlenit do vlastních bohoslužebných textů a při svých setkáních použít modlitby z ekumenické bohoslužby, texty osmi dní i další materiály.
- Společenství slavící týden modliteb každodenní bohoslužbou mohou použít materiál pro jednotlivé dny.
- Ti, kdo chtějí téma týdne modliteb využít ke společnému studiu Bible, se mohou inspirovat biblickými texty a úvahami na jednotlivé dny. Rozhovor o textu lze shrnout v modlitbě pro příslušný den.
- Ti, kdo se modlí soukromě, mohou z materiálu čerpat pro své modlitební úmysly. Posílí se tak jejich vědomí, že při modlitbě za viditelnější jednotu Kristovy církve setrvávají ve společenství s dalšími lidmi po celém světě.

Biblický text

(J 15,1-17)

¹„Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. ²Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. ³Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. ⁴Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. ⁵Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. ⁶Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. ⁷Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám. ⁸Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učedníky. ⁹Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. ¹⁰Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. ¹¹To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná.“

¹²„To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. ¹³Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. ¹⁴Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám prikazuji. ¹⁵Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce. ¹⁶Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. ¹⁷To vám prikazuji, abyste jeden druhého milovali.“

Uvedení do tématu

„Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“ (srov. J 15,5-9)

Texty pro Týden modliteb za jednotu křesťanů v roce 2021 připravila monastická komunita v Grandchamp.¹ Za téma zvolila text „Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“, který vychází z Janova evangelia 15,1-17 a shrnuje povolání komunity věnovat se modlitbě, smíření a jednotě církve i lidské rodiny.

Ve třicátých letech dvacátého století několik žen z reformovaných církví ve francouzsky mluvící části Švýcarska, patřících do skupiny známé jako „dámy z Morges“, znovu objevilo význam ticha při naslouchání Božímu slovu. Zároveň oživily praxi duchovních obnov, aby tak podle příkladu Krista, který vyhledával osamělá místa a modlil se tam, podnítily život z víry. Brzy se k nim přidávaly také další ženy, které se organizovaných obnov v Grandchamp – osadě na břehu Neuchâtelského jezera – pravidelně účastnily. Kvůli rostoucímu počtu hostů i účastníků duchovních obnov bylo brzy třeba zajistit prostor k trvalé modlitbě a ubytování.

Dnes tuto komunitu tvoří padesát sester – žen různého věku i církevní tradice, z různých zemí i světadílů. Ve své rozmanitosti jsou živým podobenstvím společenství. Zůstávají věrné životu v modlitbě a společenství i přijímání hostů. Milost svého klášterního života také sdílejí s návštěvníky i dobrovolníky, kteří v Grandchamp hledají čas na duchovní obnovu, ticho, uzdravení nebo nalezení smyslu.

První sestry zažívaly bolest nad rozdělením křesťanských církví a povzbuzovalo je přítom přátelství s abbé Paulem Couturierem, průkopníkem Týdne modliteb za jednotu křesťanů. Modlitba za jednotu proto byla jádrem života komunity v Grandchamp od samého počátku. Tento závazek a také věrnost třem pilířům – modlitbě, komunitnímu životu a pohostinnosti – proto tvoří i základ předkládaného materiálu.

Zůstávat v Boží lásce znamená smířit se se sebou

Francouzské výrazy pro mnicha a mnišku (*moine/moniale*) pocházejí z řeckého slova *μόνος*, které znamená „osamocený“ nebo „jeden“. Naše srdce, tělo a mysl ovšem zdaleka nejsou jedno, často se rozbíhají nebo jsou taženy do různých směrů. Mnich i mniška si přeje být sám v sobě jedno a sjednotit se s Kristem. „Zůstaňte ve mně, a já ve vás,“ nabádá nás Ježíš (J 15,4a). Život v celistvosti a jednotě předpokládá vydat se po cestě sebezpřijetí a smíření se s osobní i zděděnou historií.

Ježíš řekl učedníkům: „Zůstaňte v mé lásce“ (J 15,9). On sám zůstává v Otcově lásce (J 15,10) a po ničem netouží víc, než ji sdílet i s námi: „Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce“ (J 15,15b). Jsme naroubováni na vinný kmen, kterým je Ježíš sám, a Otec je vinař, který nás prořezává, a tak nám umožňuje dále růst. Toto přirovnání popisuje, co se děje v modlitbě. Otec je středem našeho života a pomáhá nám život vystředit. Prořezává nás a pomáhá nám k úplnosti a úplní lidé pak Otci vzdávají slávu.

Zůstávat v Kristu je vnitřní postoj, který v nás časem zakoření. Vyžaduje ovšem prostor k dalšímu růstu. Potlačit ho může zápas o životní potřeby a ohrožuje ho rozptylování, hluk, činnost i životní problémy. V rozbourané době, kterou Evropa roku 1938 zažívala, napsala

¹ Viz též představení této komunity na konci brožury a web www.grandchamp.org.

Geneviève Micheliová, pozdější první matka představená grandchampské komunity, tyto řádky, které zůstávají platné i pro dnešní dobu:

Žijeme v časech znepokojivých, a zároveň velkolepých, v nebezpečné době, kdy duši nic nepomůže se uchovat, a zdá se, že rychlý a výhradně lidský pokrok lidi smete... Mám rovněž za to, že v tomto kolektivním šílenství hluku a rychlosti, kde nikdo nemůže myslet, naše civilizace zahyne... My křesťané, kteří si plně ceníme duchovního života, máme také nesmírnou odpovědnost a musíme si ji uvědomovat, sjednocovat se a navzájem si pomáhat při vytváření sil klidu, útočišť míru, životně důležitých středisek, kde lidské ticho přivolává tvůrčí slovo Boží. Je to otázka života a smrti.

Zůstávat v Kristu, dokud neponeseme ovoce

„Tím bude oslaven můj Otec, když ponese te hojně ovoce“ (J 15,8). Ovoce nemůžeme nést sami ze sebe. Nemůžeme ho nést odděleně od vinné révy. Ovoce v nás nese teprve míza, Ježíšův život, který skrze nás proudí. A k tomu, aby námi proudil, je třeba zůstat v Ježíšově lásce, zůstat v ýhonkem vinného kmene.

Ježíšův život skrze nás proudí tehdy, když nasloucháme jeho slovu. Ježíš nás vyzývá, abychom v sobě jeho slovo nechali přebývat (srov. J 15,7), a tehdy pro nás udělá cokoli, o co budeme prosit. V jeho slovu ponese te ovoce. Jako lidé, jako společenství, jako celá církev se s Kristem chceme sjednotit, abychom zachovali jeho přikázání milovat se navzájem, jako on miloval nás (srov. J 15,12).

Zůstáváme-li v Kristu, zdroji veškeré lásky, roste ovoce společenství

Společenství s Kristem vyžaduje také společenství s druhými lidmi. Dorotheus z Gazy, mnich žijící v šestém století v Palestině, to vyjádřil takto:

Představ si na zemi nakreslený kruh, to jest čáru načrtnutou do kruhu s kompasem a středem. A představ si, že tento kruh je svět, jeho středem je Bůh a paprsky se rozumí různé cesty nebo způsoby, jak lidé žijí. Světci, kteří se touží přiblížit Bohu, kráčí směrem ke středu kruhu, a to tak, že pronikají jeho vnitřkem. Přibližují se tak k sobě navzájem, a čím více se blíží k sobě, tím víc se blíží i Bohu. Pochop pak, že totéž platí také obráceně, když se odvracíme od Boha a stahujeme se směrem ven. Pak je zřejmé, že čím více se vzdalujeme od Boha, tím více se vzdalujeme také od sebe navzájem, a čím více se vzdalujeme od sebe, tím více se také vzdalujeme od Boha.

Přibližovat se k ostatním, žít v jednom společenství s druhými lidmi, často od nás velice odlišnými, může být náročné. Sestry z Grandchamp tuto výzvu znají, a zásadní oporu proto nacházejí v učení bratra Rogera z Taizé.² „Není přátelství, aniž by se pročistilo utrpením. Není lásky k bližnímu bez kříže. Poznat neuchopitelnou hloubku lásky nám umožňuje kříž sám.“³

² Společenství v Grandchamp a společenství bratří ve francouzském Taizé jsou propojená jednak s ohledem na společné dějiny vzniku, ale také tím, že sestry z Grandchamp postavily svou řeholi na knize uvedené v poznámce pod čarou č. 3.

³ Frère Roger, de Taizé, *Les écrits fondateurs. Dieu nous veut heureux*, Les Ateliers et Presses de Taizé, Taizé 2011, str. 95.

Rozdělení křesťanů, které nás od sebe navzájem vzdaluje, je pohoršením, protože nás zároveň vzdaluje od Boha. Mnozí křesťané, které tato situace zarmocňuje, se k Bohu vroucně modlí za obnovení té jednoty, o kterou prosil Ježíš. Kristova modlitba za jednotu nás vybízí, abychom se k němu znovu obrátili, a tak se také přibližovali k sobě a radovali se z bohatství naší rozmanitosti.

Život ve společenství nás učí, že úsilí o usmíření je nákladné a vyžaduje obět'. Podporuje nás v tom Kristova modlitba, v níž si on přeje, abychom byli jedno, jako je on jedno s Otcem, aby tak svět uvěřil (srov. J 17,21).

Zůstáváme-li v Kristu, roste ovoce solidarity a svědectví

Přestože jako křesťané zůstáváme v Kristově lásce, žijeme zároveň uprostřed tvorstva, které sténá a čeká na vysvobození (srov. Ř 8). Ve světě jsme svědky zla – utrpení a konfliktů. Solidaritou s těmi, kdo trpí, v sobě ovšem necháváme proudit Kristovu lásku. Velikonoční tajemství v nás přináší ovoce, když svým bratřím a sestrám nabízíme lásku a ve světě živíme naději.

Spiritualita a solidarita jsou neoddělitelně svázány. Zůstáváme-li v Kristu, přijímáme sílu a moudrost, abychom se postavili strukturám nespravedlnosti a útlaku, abychom druhé lidi bezvýhradně přijali jako své bratry a sestry v lidství a abychom se stali spolutvůrci nového životního stylu, ke kterému patří úcta ke všemu tvorstvu a společenství s ním.

Souhrn své řehole,⁴ který sestry z Grandchamp každé ráno recitují, začíná slovy: „Modli se a pracuj, aby Bůh vládl.“ Modlitba a každodenní život nejsou dvě na sobě nezávislé skutečnosti – mají být sjednoceny. Vše, co prožíváme, se má stát setkáním s Bohem.

Pro oktáv Týdne modliteb za jednotu křesťanů v roce 2021 navrhujeme tuto modlitební cestu:

1. den: Jsme Bohem povoláni – „Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás“ (J 15,16a)
2. den: Vnitřně dospíváme – „Zůstaňte ve mně, a já ve vás“ (J 15,4a)
3. den: Tvoříme jedno tělo – „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás“ (srov. J 15,12b)
4. den: Společně se modlíme – „Už vás nenazývám služebníky... Nazval jsem vás přáteli“ (J 15,15)
5. den: Necháváme se proměňovat slovem – „Vy jste již čisti pro slovo...“ (J 15,3)
6. den: Přijímáme ostatní – „Jděte a neste ovoce, které zůstane“ (srov. J 15,16b)
7. den: Rosteme v jednotě – „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti“ (J 15,5a)
8. den: Žijeme ve smíru se vším tvorstvem – „Aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná“ (J 15,11)

⁴ Během ekumenické bohoslužby doporučujeme tento text recitovat společně, viz str. 16.

Příprava textů pro letošní rok

Mezinárodní skupina, kterou sestavila Papežská rada pro jednotu křesťanů a Komise pro víru a řád Světové rady církví za účelem přípravy materiálů pro Týden modliteb za jednotu křesťanů v roce 2021, se ve dnech 15. až 18. září 2019 sešla v Grandchamp na břehu řeky Areuse ve švýcarském kantonu Neuchâtel. Světová rada církví totiž vyzvala společenství v Grandchamp, aby pro týden modliteb zvolilo téma a navrhlo texty. Celé společenství pracovalo na tomto materiálu několik měsíců a výsledek pak představoval základ pro zmíněné setkání mezinárodní skupiny. Čtyři sestry se také přímo podílely na práci mezinárodní skupiny. Setkání společně předsedali Rev. Odair Pedroso Mateus, ředitel Komise pro víru a řád Světové rady církví, a P. Anthony Curren z Papežské rady pro jednotu křesťanů.

Společenství Grandchamp je monastická komunita sdružující sestry z různých církví i zemí. Vznikla v první polovině dvacátého století a od počátku měla úzké vazby jak na komunitu Taizé, tak na abbého Paula Couturiera, klíčovou postavu dějin Týdne modliteb za jednotu křesťanů. Dnes v komunitě žije asi padesát sester, které se zavázaly hledat cestu smíření mezi křesťany, napříč lidskou rodinou i s veškerým stvořením. Téma, které si místní přípravná skupina zvolila, zní „Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“ (srov. J 15,5-9). Sestry se díky němu mohly podělit o zážitky a moudrost svého kontemplativního života, při kterém zůstávají v Boží lásce, a také hovořit o ovoci této modlitby: těsnějším společenství s bratry a sestrami v Kristu i silnější solidaritě s veškerým stvořením.

Členové mezinárodního týmu:

sr. Anne-Noëlle Clément, Unité Chrétienne

Rev. Peter Colwell, zástupce generálního tajemníka rady „Církve společně“ v Británii a Irsku

P. Anthony Curren, Papežská rada pro jednotu křesťanů

dr. Ani Ghazaryan Drissi, programová vedoucí sekretariátu pro víru a řád Světové rady církví

Virag Kinga Mezei, stážistka Světové rady církví

dr. Hanne Lamparter, Německá luterská církev

sr. Leticia Candelario Lopez, misijní bratrstvo Verbum Dei (Singapur)

Rev. dr. Odair Pedroso Mateus, ředitel Komise pro víru a řád Světové rady církví

P. James Puglisi, františkánská kongregace Smíření, Centro Pro Unione

Rev. dr. Mikie Roberts, programový vedoucí Světové rady církví pro duchovní život

dr. Clare Watkins, Univerzita v Roehamptonu

Členky ze společenství v Grandchamp:

sr. Anne-Emmanuelle Guy, sr. Gesine Rohrbach, sr. Embla Vegerfors, sr. Svenja Wichmann

Administrativní podporu poskytl Alexander Freeman ze Světové rady církví.

Ekumenická bohoslužba

„Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“ (srov. J 15,5-9)

Úvod

Tato bohoslužba vychází ze způsobu, jak se sestry z Grandchamp modlí. Tři klášterní modlitby – označované někdy v benediktinské tradici jako „vigilie“ nebo „nokturna“ a tradičně slavené v noci – totiž slučují do jedné večerní bohoslužby. Podobně i naši bohoslužbu pro Týden modliteb za jednotu křesťanů tvoří tři části, nazývané „vigilie“, a řídí se vzorem používaným v komunitě Grandchamp.

Každá vigilie probíhá podle téhož schématu: čtení z Bible, zpěv, chvíle ticha a přímlyvy. Ke každé patří také jeden symbolický úkon, který odráží specifické téma dané části. Podrobněji je popisujeme níže. A každá vigilie končí zpěvem písně *Lumière de Dieu*, „Boží světlo“, která byla složena právě v komunitě Grandchamp.

První vigilie se zaměřuje na jednotu celku lidské osoby a na naše setrvání v Kristu. Účastníci jsou vyzváni k pěti minutám ticha. Toto mlčení se opakuje během celé bohoslužby.

Druhá vigilie vyjadřuje touhu po znovunalezení viditelné jednoty křesťanů. Jsme zakotveni v lásce ke Kristu, obracíme se ke svým bližním a vyměňujeme si navzájem pozdravení pokoje.

Třetí vigilie nás otevírá jednotě všech národů i veškerého stvoření. Její symbolický úkon se inspirováno textem Dorothea z Gazy (viz úvod). Několik lidí se postaví do kruhu a vyjde směrem do jeho středu. Čím víc se blížíme Bohu – středu, tím víc se také přibližujeme sobě navzájem.

Existuje celá řada způsobů, jak vytvořit choreografii tohoto úkonu v závislosti na využívaném prostoru i na tradicích zúčastněných lidí. Jako návod může sloužit toto:

- Každý člověk ve shromáždění dostane zhasnutou svíčku.
- Pořadatelé promyslí, zda lze celé shromáždění uspořádat tak, aby tvořilo jeden kruh s paprscitými uličkami, a tak provedení úkonu usnadnit.
- Doprostřed kruhu se na vyvýšené místo postaví velká zapálená svíce (například paškál, jak se používá v mnoha křesťanských tradicích).
- Svíci obestoupí šest až osm lidí zastupujících různé křesťanské tradice. Stojí v kruhu, který lze vyznačit na podlaze anebo vytvořit rozsazením shromážděných věřících.
- Každá z těchto osob drží malou zhasnutou svíčku a nese ji tak, aby ji všichni viděli.
- Během čtení doprovázejícího tento symbolický úkon (viz str. 15) se všichni lidé v kruhu pomalu a stejným tempem blíží ke středu.
- Když dorazí doprostřed, zapálí každý svou malou svíčku od velké svíce a vrátí se mezi ostatní věřící. Zapálí pak svíčky také všem ostatním.
- Během rozsvěcování svíček ve shromáždění se zpívá *Lumière de Dieu*.
- Každý drží zapálenou svíčku až do závěrečného propuštění. Tam, kde je to vhodné a proveditelné, mohou po skončení bohoslužby věřící se zapálenou svíčkou vyjít v procesí z bohoslužebného prostoru ven, a přenést tak tuto liturgii do světa.

Úvodní litanie se mohou číst nebo zpívat – pokud možno, v podání dvou lidí. Také žalmy lze číst nebo zpívat anebo je i nahradit písní související s tématem dané vigilie. Odpovědi během

přímluv lze číst, zpívat anebo nahradit jinými. Přímluvy lze prodloužit přidáním času na tichou modlitbu. Hudební doprovod litanií, odpovědí a přímluv, jak se používají v Grandchamp, najdete na str. 17–19.

Písně lze vyhledat a poslechnout si na webové stránce společenství Grandchamp www.grandchamp.org. Stejně tak je možné každý den sledovat online tanní společnou modlitbu, a to na adrese www.grandchamp.org/prier-avec-nous.

ŘÁD BOHOSLUŽBY

P: předsedající

L: lektor

V: všichni

Pozvání k modlitbě

Vstupní zpěv

Zpěv k Duchu Svatému podle výběru pořadatelů

Přivítání

P: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Svatého Ducha s vámi se všemi.

V: I s tebou.

L1: Bratři a sestry v Kristu, pro letošní Týden modliteb za jednotu křesťanů zvolily sestry ze společenství ve švýcarském Grandchamp téma „Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“.

L2: To vyjadřuje velikou Boží touhu, o které mluví Ježíš: abychom k němu přicházeli a zůstávali v něm. Neúnavně na nás čeká a doufá, že se s ním sjednotíme v lásce a poneseeme ovoce, které všem dá život. Tváří v tvář odlišnostem „druhých“ riskujeme, že se stáhneme do sebe a uvidíme pouze to, co nás odděluje. Naslouchejme proto, jak nás Kristus volá, abychom zůstávali v jeho lásce, a tak nesli hojné ovoce.

L1: Při následujících třech modlitebních zastaveních – vigiliích – si připomeneme Kristovo povolání a obrátíme se k jeho lásce – k lásce toho, kdo je středem našeho života. Cesta k jednotě totiž začíná u důvěrného vztahu s Bohem. Když zůstáváme v jeho lásce, posiluje se naše touha usilovat o jednotu a smíření s ostatními. Bůh nás otevírá i těm, kdo se od nás odlišují: je to důležitý plod, který dostáváme, abychom vnášeli uzdravení do všeho, co působí rozdělení v nás samotných, mezi námi i ve světě.

P: V pokoji se modleme k Pánu:

Pane, ty jsi vinař, který o nás s láskou pečuje.

Voláš nás, abychom viděli krásu každé ratolesti vinného kmene, krásu každého člověka.

A přesto v nás odlišnosti druhých často vyvolávají obavy a my se stahujeme do sebe, důvěra v tebe nás opouští, hromadí se vzájemné nepřátelství.

Přijď a znovu nasměruj naše srdce k tobě.

Dej, ať žijeme z tvého odpuštění,

abychom mohli být spolu a chválit tvé jméno.

Litanie chvály

V: Ty nás povoláváš, abychom tě chválili po celé zemi: sláva tobě, Pane!

L1: Zpíváme ti chválu uprostřed světa a všech národů,

L2: zpíváme ti chválu uprostřed stvoření a všech tvorů.

V: Ty nás povoláváš, abychom tě chválili po celé zemi: sláva tobě, Pane!

L1: Zpíváme ti chválu zprostřed utrpení a slzí,

L2: zpíváme ti chválu zprostřed záměrů a úspěchů.

V: Ty nás povoláváš, abychom tě chválili po celé zemi: sláva tobě, Pane!

L1: Zpíváme ti chválu z míst konfliktů a nedorozumění,

L2: zpíváme ti chválu z míst setkání a smíření.

V: Ty nás povoláváš, abychom tě chválili po celé zemi: sláva tobě, Pane!

L1: Zpíváme ti chválu zprostřed svárů a rozdělení,

L2: zpíváme ti chválu zprostřed života a smrti, zrození nových nebes a nové země.

V: Ty nás povoláváš, abychom tě chválili po celé zemi: sláva tobě, Pane!

První vigílie: Zůstat v Kristu – jednota celé osoby

Žalm: Ž 103

Čtení: J 15,1-17

Zpěv: *Ubi caritas* (str. 17)

Chvilé ticha (cca 1 min.)

Přímluvy

L: Bože lásky, tys nám Kristovým prostřednictvím řekl: „Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás.“ Hledáš nás a zveš nás, abychom přijali tvé přátelství a zůstali v něm. Uč nás, jak máme na toto pozvání reagovat do větší hloubky, ať v nás roste stále plnější život.

V: Radost našeho srdce je v Bohu.

(Lze využít i zpěv na str. 17.)

L: Bože života, ty nás voláš, abychom tě chválili všude ve světě a přijímali se navzájem jako dar tvé milosti. Kéž nám tvůj milující pohled spočívající na každém člověku pomáhá otevřít se a navzájem se přijímat takoví, jací skutečně jsme.

V: Radost našeho srdce je v Bohu.

L: Bože, který vedeš lidi k tomu, aby se shromažďovali, tys nás ve svém Synu Ježíši sjednotil v jediný vinný kmen. Kéž v nás tvůj milující Duch zůstává při farních shromážděních i místních ekumenických setkáních. Dej, abychom tě s radostí společně oslavovali.

V: Radost našeho srdce je v Bohu.

L: Bože jediné vinice, voláš nás, abychom zůstávali ve tvé lásce při všem, co děláme a říkáme. Dej, ať my všichni, kdo jsme zasaženi tvou dobrotou, dokážeme být odrazem této lásky ve svých domovech a na pracovištích. Kéž připravujeme cestu k překonání svárů a napětí.

V: Radost našeho srdce je v Bohu.

Symbolický úkon: Chvíle ticha

L: Na modlitbu často myslíme jako na cosi, co konáme, jako na vlastní činnost. V následujících okamžicích jsme ovšem vybídnuti k vnitřnímu mlčení, abychom se zbavili veškerého hluku a starostí, které provázejí náš život i myšlení. V tomto tichu patří veškerá činnost Bohu. Jsme zváni jediné k tomu, abychom zůstali v Boží lásce, abychom zůstali v něm.

Chvíle ticha (cca 5 min.)

Zpěv: *Lumière de Dieu* (str. 18)

Druhá vigilie: Viditelná jednota křesťanů

Žalm: Ž 85

Čtení: 1K 1,10-13a

Zpěv: *There is One Lord, One Faith, One Baptism* (str. 18)

Chvíle ticha (cca 1 min.)

Přímluvy

L: Duchu Svatý, ty vždy a všude tvoříš a obnovuješ církev. Přijď a šeptej nám do srdce modlitbu, kterou se Ježíš obracel k Otci v předvečer svého utrpení: „Aby všichni byli jedno... aby tak svět uvěřil.“

V: Kyrie eleison (Pane, smiluj se).

L: Pane Ježíši, Kníže pokoje, zapal v nás oheň své lásky, aby v církvi zaniklo všechno podezření, pohrdání a nedorozumění a aby se zřítily všechny zdi, které nás oddělují.

V: Kyrie eleison (Pane, smiluj se).

L: Duchu Svatý, Utěšiteli, otevři naše srdce, aby byla schopná odpuštění a usmíření, a přiveď nás zpět ze všech míst, kterými bloudíme.

V: Kyrie eleison (Pane, smiluj se).

L: Pane Ježíši, mírný a pokorný v srdci, dej nám chudobu ducha, abychom dokázali přijímat tvou nečekanou milost.

V: Kyrie eleison (Pane, smiluj se).

L: Duchu Svatý, ty nikdy neopouštíš nikoho, kdo je pronásledován pro věrnost evangelium. Dej všem pronásledovaným sílu a odvahu a podporuj ty, kdo jim pomáhají.

V: Kyrie eleison (Pane, smiluj se).

Symbolický úkon: Pozdravení pokoje

L: Pán nás volá, abychom se sjednotili. Dává nám svůj pokoj a vybízí nás, abychom se o něj dělili. Pozdravme se proto znamením jeho pokoje se svými sousedy.

Každý se obrátí ke svým nejbližším sousedům a nabídne jim pozdravení pokoje v souladu s místními zvyky.

Zpěv: *Lumière de Dieu* (str. 18)

Třetí vigilie: Jednota všech lidí i tvorstva

Žalm: Ž 96

Čtení: Zj 7,9-12

Zpěv: *O You Who Are Beyond All Things* (str. 19)

Může se zařadit **homilie**.

Chvilé ticha (cca 1 min.)

Přímluvy

L: Bože života, tys každého člověka stvořil podle svého obrazu a ke své podobě. Chválíme tě za dar tolika kultur, projevů víry, tradic a etnik. Dej nám odvahu stavět se proti veškeré nespravedlnosti a nenávisti na základě rasy, třídy, pohlaví nebo náboženství i strachu z těch, kdo se od nás odlišují.

V: Bože pokoje, Bože lásky, v tobě je naše naděje!

(Lze využít i zpěv na str. 19.)

L: Milosrdný Bože, tys nám v Kristu ukázal, že v tobě jsme jedno. Uč nás tento dar ve světě užívat, aby věřící všech vyznání a v každé zemi dokázali naslouchat jeden druhému a žít společně v míru.

V: Bože pokoje, Bože lásky, v tobě je naše naděje!

L: Ježíši, tys vstoupil do tohoto světa a plně jsi sdílel naše lidství. Znáš životní strasti lidí, kteří trpí tolika různými způsoby. Kéž námi Duch soucitů pohne, abychom se dělili o svůj čas, život i majetek se všemi potřebnými.

V: Bože pokoje, Bože lásky, v tobě je naše naděje!

L: Duchu Svatý, ty slyšíš nárek svého raněného stvoření a křik těch, kdo už nyní trpí změnou klimatu. Veď nás, abychom si osvojili nový způsob jednání. Kéž se naučíme žít v harmonii jako součást tvého stvoření.

V: Bože pokoje, Bože lásky, v tobě je naše naděje!

Symbolický úkol: Přiblížení se středu... a světu

(inspirovaný textem Dorothea z Gazy)

L: Jsme povoláni být služebníky uzdravující a smírné Boží lásky. Toto dílo může přinášet ovoce jedině tehdy, když zůstaneme v Bohu jako ratolesti pravého vinného kmene, kterým je Ježíš Kristus. Když se přibližujeme Bohu, přibližujeme se také sobě navzájem.

Představte si kruh nakreslený na zemi. A představte si, že tento kruh je svět.

Určené osoby se postaví a utvoří kruh kolem centrální svíčky.

L: Střed představuje Boha a jednotlivé cesty do středu jsou různé způsoby, jimiž lidé žijí. Když se lidé žijící v tomto světě chtějí přiblížit Bohu, vydají se směrem do středu kruhu...

Figuranti udělají několik kroků směrem ke středu.

L: ... a když se sem, k Bohu, blíží, přibližují se také sobě navzájem. A čím jsou si blíž...

Figuranti společně pokračují ke středu.

L: ... tím jsou také blíž Bohu.

Když figuranti dojdou doprostřed, každý si zapálí svíčku. Zůstanou stát a všichni přítomní se chvíli tiše modlí.

Chvilé ticha (cca 1 min.)

Modlitba Páně

P: Modleme se nyní společně slovy, která nás naučil Ježíš:

*V: Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé je království
i moc i sláva navěky.
Amen.*

Zpěv: Lumière de Dieu (str. 18)

Během zpěvu se ti, kdo se svíčkami stáli ve středu kruhu, vracejí mezi ostatní a dělí se s nimi o světlo, které přijali.

L: Duchovní život a solidarita jsou spolu neoddělitelně spjaty. Modlitba a jednání k sobě patří. Když zůstáváme v Kristu, dostáváme Ducha odvahy a moudrosti, abychom se stavěli proti veškeré nespravedlnosti a útlaku. Společně proto prosme:

*V: Modli se a pracuj, aby Bůh vládl.
Boží slovo ať po celý den vdechuje život tvé práci i odpočinku.
Udržuj vnitřní ticho ve všem, abys přebýval v Kristu.
Bud' naplněn duchem blahoslavenství:
radostí, prostotou a milosrdenstvím.*

Těmito slovy se denně modlí sestry ze společenství v Grandchamp.

Požehnání

P: Buďte jedno, aby svět uvěřil! Zůstaňte v jeho lásce, jděte do světa a neste plody této lásky.

*V: Kéž nás Bůh naděje naplňuje ve víře veškerou radostí a pokojem,
abychom v síle Ducha Svatého přetékali nadějí.
Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.*

Závěrečný zpěv

Podle výběru pořadatelů

DOPLŇUJÍCÍ MATERIÁLY⁵

1. Litanie chvály: „Ty nás povoláváš...“

T: Esaie 62,7

Litanie "Toi qui nous appelles"

M: Grandchamp



Toi qui nous appelles à être lou-ange au mi-lieu de la terre : Gloi-re à Toi !

2. První vigilie, odpověď po čtení J 15,1-17: „Ubi caritas“

Ubi caritas Deus ibi est



U - bi ca - ri - tas et a - mor, u - bi ca - ri - tas De - us i - bi est.

♪ Where there is char-i-ty, self-less love, Where there is char-i-ty, God—is tru-ly there. / Ten, kur gal-les-tis i mei-š, ten, kur gal-les-tis, Die-wasten yra. / いつくしみあいの あるところか-みともに

Music: J. Gelineau
© Méslier et Presses de Taizé, F-71250 Taizé-Communauté

3. První vigilie, odpověď na přímluvy: „Radost našeho srdce...“

La joie de notre coeur

M+T: Grandchamp



V+R : La joie de no - tre coeur est en Dieu.

⁵ Všechny zpěvy navrhly a připravily členky společenství v Grandchamp, které sestavilo první návrh textů pro Týden modliteb za jednotu křesťanů v roce 2021, a jim také náleží odpovědnost za ně.

4. Po skončení každé vigílie: „Světlo Boží tváře“

Lumière de Dieu

T+M : Grandchamp

Lumiere de Dieu

1. Lu miè - re de Dieu, in - on - de la ter - re,
 2. Komm, gött - li - ches Licht, er - leuch - te die Er - de,
 3. Come light, light of God, give light to cre - a - tion,
 4. O god - de - lijk licht kom on - der ons wo - nen,
 5. Ó luz do Senh - or que vens so - bre a ter - ra
 6. Kom, Gud, med ditt ljus, och ge - nom - lys värl - den,
 7. Za - plav ce - lou zem, svě - tlo Bo - ží tvá - ře,
 8. Mwa - nga - za wa Mungu, u - ja - za un - do - go,

1. vi - si - te nos cœurs et de - meure a - vec nous.
 2. er - füll' un - sre Her - zen, nimm Woh - nung in uns.
 3. en - light - en our hearts and re - main with your world.
 4. door - dring de - ze aar - de, daal neer in ons hart.
 5. in - on - da meu ser, per - ma - ne - ce em nós.
 6. och fyll vå - ra hjär - tan, med när - va - ron din.
 7. vej - di do srd - cí a zů - stá - vej u nás.
 8. tembe - le - a mioyo yetu, na u - ka - e na - si.

5. Druhá vigílie, odpověď po čtení 1K 1,10-13a: „Jeden Pán, jedna víra...“

T : Eph. 4
M : J. Berthier

There is one Lord one faith, one bap - ti - sm ;
 there is one God who is Fa - ther of all.

*Un seul Seigneur, une seule foi, un seul baptême,
 un seul Dieu qui est Père de tous.*

6. Třetí vigílie, odpověď po čtení Zj 7,9-12: „Ty, který jsi nade vším...“

Ô toi l'au-delà de tout

O toi, l'au-de-là de tout, quel es-pri peut te sai-sir? Tous les êtres te cé-lè-brent, le dé-sir de tous a-spi-re vers toi. O

The image shows a musical score for the hymn 'Ô toi l'au-delà de tout'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The first system contains the first two lines of the French lyrics, and the second system contains the next two lines. The music is in a 3/4 time signature and features a mix of eighth and quarter notes with some rests.

(You who are beyond all things, what mind can grasp you? All that lives celebrates you; the desire of all reaches out towards you. / Oh tu, el m'êt alâ de todo, ¿ qué espíritu puede comprenderte? Todos los seres te celebran, el deseo de todos aspira a ti. / Tu che sei c'ère ogni còsa, chi potrà mai afferrarti? Ogni creatura ti onora; verso te i desideri di tutti. / O du, der alles überragt, wie kann unser Verstand dich schauen? Jedes Wesen jubelt dir zu, allen gem einsam ist die Sehnsucht nach dir. / Tyś jest ponad wszystko, jakżé duch Cię ogarnie? Wszystkie stworzenia wydawiają Ciebie; wszyscy Ciebie pragnę. S. Grégoire de Nazianze)

Musiq: Taizé

© Atelier et Presses de Taizé. Le Bourp. 71250 TAIZÉ. FRANCE

7. Třetí vigílie, odpověď na přímluvy: „Bože pokoje, Bože lásky“

Dieu de paix, Dieu d'amour

Dieu de paix, Dieu d'amour, en toi notre³és péran - ce.

The image shows a musical score for the hymn 'Dieu de paix, Dieu d'amour'. It consists of a single system of music with a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The music is in a 3/4 time signature and features a mix of eighth and quarter notes. There is a triplet of eighth notes in the vocal line on the third measure.

Biblické úvahy a modlitby pro osm dní

1. den **Jsme Bohem povoláni: „Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás“ (J 15,16a)**

Gn 12,1-4 Povolání Abrahama

J 1,35-51 Povolání prvních učedníků

Rozjímání

Na začátku cesty stojí setkání mezi člověkem a Bohem, mezi tvorstvem a Stvořitelem, mezi časem a věčností.

Abraham uslyšel volání: „Odejdi do země, kterou ti ukážu.“ Podobně jako on jsme i my povoláni opustit to, co známe, a vydat se na místo, které Bůh připravil v hlubinách našeho srdce. Cestou se přitom stále více stáváme sami sebou, lidmi, kterými nás Bůh chtěl od počátku mít. A když následujeme povolání, které je nám určeno, stáváme se požehnáním pro své nejdražší, pro bližní i pro celý svět.

Boží láska nás hledá. Bůh se stal člověkem v Ježíšovi a skrze něj se setkáváme s Božím pohledem. Stejně jako v Janově evangeliu je Boží volání i v našem životě slyšet různým způsobem. Jeho láska se nás dotkla, a my se vydáváme na cestu. V tomto setkání procházíme proměnou – je to zářivý počátek láskyplného vztahu, který se stále znovu obnovuje.

Jednoho dne jsi pochopil, že aniž by sis to uvědomil, v nejtajnějších hlubinách tvého nitra už je napsáno ano. A tak ses rozhodl jít vpřed v Kristových stopách...

V tichu Kristovy přítomnosti jsi ho slyšel říkat: „Pojď, následuj mě. Dám ti místo, kde si tvé srdce může odpočinout.“

(The Sources of Taizé 2000, str. 52)

Modlitba

Ježíši Kriste,
ty nás hledáš, chceš nám nabídnout své přátelství
a vést nás ke stále plnějšímu životu.
Dej nám jistotu, abychom na tvé volání mohli odpovědět,
a tak se proměnit
a vydávat světu svědectví o tvé něžné lásce.
Amen.

2. den Vnitřně dospíváme: „Zůstaňte ve mně, a já ve vás“ (J 15,4a)

Ef 3,14-21 Kristus ať přebývá v našich srdcích

L 2,41-52 Maria to vše uchovávala ve svém srdci

Rozjímání

Setkání s Ježíšem vyvolává touhu zůstat s ním a zůstat v něm: začíná čas, kdy ovoce dozrává.

Ježíš byl plně člověkem a tak jako my i on rostl a dozrával. Žil prostým životem postaveným na praktikování židovské víry. Při tomto skrytém životě v Nazaretu, kde se zjevně nestalo nic mimořádného, se živil z Otcovy přítomnosti.

Marie uvažovala o Božích činech ve svém životě i v životě svého Syna. Všechny tyto věci potom uchovávala v srdci. Krůček za krůčkem tak přijala Ježíšovo tajemství.

Také my potřebujeme dlouhé období zrání, celý život, abychom mohli pochopit skutečnou hloubku Kristovy lásky, dovolili mu zůstat v nás a sami zůstávali v něm. Nevíme sice jak, ale Duch působí, že Kristus přebývá v našem srdci. A právě modlitbou, nasloucháním slovu, sdílením s ostatními a praktikováním toho, co jsme pochopili, se naše vnitřní bytí posiluje.

Nechat Krista sestoupit do hlubin našeho bytí... Pronikne i do skrytých koutů naší mysli a srdce, prostoupí naším tělem až k nejvnitřnějšímu jádru našeho bytí, abychom i my jednou okusili hlubinu milosrdenství.

(The Sources of Taizé 2000, str. 134)

Modlitba

Duchu Svatý,
kéž do srdce přijmeme Kristovu přítomnost
a opatrujeme ji jako tajemství lásky.
Pomáhej nám lépe se modlit,
osvěcuji nás při četbě Písma
a jedne skrze nás,
aby v nás plody tvých darů trvale rostly.
Amen.

3. den Tvoříme jedno tělo: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás“ (srov. J 15,12b)

Ko 3,12-17 Oblečte milosrdný soucit

J 13,1-15.34-35 Milujte se navzájem

Rozjímání

V předvečer své smrti Ježíš poklekl, aby svým učedníkům umyl nohy. Znal obtíže společného života i význam odpuštění a vzájemné služby. „Jestliže tě neumyji,“ řekl Petrovi, „nebudeš mít se mnou podíl.“

Petr Ježíšovo gesto u svých nohou přijal, byl umytý a zasáhla ho Kristova pokora a jemnost. Později Ježíšův příklad sám napodobil a sloužil společenství věřících v rané církvi.

Ježíš si přeje, aby v nás život a láska proudily jako míza vinnou révou, a křesťanská společenství tak tvořila jedno tělo. Stejně jako v minulosti není ovšem ani dnes snadné žít společně. Často jsme konfrontováni s vlastními omezeními. Někdy se nám nedaří milovat ty, kdo jsou nám blízcí – ve společenství, farnosti nebo rodině. A občas se nám vztahy docela rozpadnou.

V Kristu jsme dostali pozvání, abychom se oblékli milosrdným soucitem skrze bezpočet nových začátků. Poznání, že nás Bůh miluje, nás nutí přijímat se navzájem se všemi silnými stránkami i slabostmi. Tehdy je také Kristus uprostřed nás.

Jsi, ač s téměř prázdnýma rukama, tvůrcem smíření v tomto společenství lásky, kterým je tělo Kristovo, jeho církev? Podpírá tě tedy celé společenství – raduj se, neboť už nejsi sám a ve všem postupuješ společně se svými bratry a sestrami. S nimi jsi také povolán žít podobenství komunity.

(The Sources of Taizé 2000, str. 48–49)

Modlitba

Bože, náš Otče,
odhaluješ nám svou lásku skrze Krista
i skrze naše bratry a sestry.
Otevři nám srdce,
abychom se přijímali navzájem
se všemi svými rozdíly
a žili v odpuštění.
Dej, ať společně tvoříme jedno tělo
a v něm ať se mohou projevit dary každého člověka.
Kéž společně dokážeme být odrazem živého Krista.
Amen.

4. den **Společně se modlíme: „Už vás nenazývám služebníky... Nazval jsem vás přáteli“ (J 15,15)**

Ř 8,26-27 *Duch přichází na pomoc naší slabosti*

L 11,1-4 *Pane, nauč nás modlit se*

Rozjímání

Bůh touží být s námi ve vztahu. Hledá nás, jako hledal Adama, když na něj volal v zahradě: „Kde jsi?“ (Gn 3,9)

Bůh se s námi přišel setkat v Kristu. Ježíš žil modlitbou a v důvěrném spojení se svým Otcem, a zároveň navazoval přátelství se svými učedníky i se všemi, s nimiž se setkal. Ukazoval jim, co mu bylo nejcennější: vztah lásky s Otcem, který je také náš Otec. Společně s učedníky Ježíš zpíval žalmy, vyrůstající z bohatství židovské tradice. A jindy se od nich vzdaloval, aby se modlil o samotě.

Modlit se můžeme sami, nebo s druhými. Můžeme přitom projevovat úžas, pronášet stížnosti, přimluvy nebo díkůvzdání anebo prostě mlčet. Někdy člověk cítí touhu po modlitbě, ale zároveň má pocit, že to nedokáže. Pak je namístě obrátit se k Ježíšovi a prosit ho: „Uč mě.“ To může připravit cestu. Už sama touha modlit se je modlitbou.

Spojení ve skupině nám skýtá podporu. Společenství se vytváří zpěvem, slovy i tichem. Pokud se modlíme s křesťany jiných tradic, může nás překvapit, že se cítíme sjednoceni poutem přátelství, které pochází od Toho, kdo stojí mimo veškeré rozdělení. Jednotlivé podoby se mohou lišit, spojuje nás ale tentýž Duch.

V pravidelnosti společné modlitby z nás vyvěrá Ježíšova láska, ani nevíme jak. Společná modlitba nás nezprošťuje modlitby osobní: jedna podpírá druhou. Udělejme si každý den chvíli, abychom obnovili svůj důvěrný vztah s Ježíšem Kristem.

(Pravidla Taizé)

Modlitba

Pane Ježíši,
celý tvůj život tvořila modlitba
v dokonalé harmonii s Otcem.
Svým Duchem nás uč,
abychom se modlili podle tvé láskyplné vůle.
Kéž se věřící z celého světa spojí v přimluvě a chvále
a kéž přijde tvé království lásky.
Amen.

5. den **Necháváme se proměňovat slovem: „Vy jste již čisti pro slovo...“ (J 15,3)**

Dt 30,11-20 Boží slovo je ti velmi blízko

Mt 5,1-12 Blaze vám

Rozjímání

Boží slovo je nám velmi blízko. Dává požehnání a příslib štěstí. Otevřeme-li své srdce, Bůh k nám promlouvá a trpělivě proměňuje vše, co v nás umírá. Odstraňuje to, co brání v růstu skutečnému životu, tak jako vinař prořezává vinnou révu.

Pravidelné rozjímání biblických textů, ať už samostatně, anebo ve skupině, mění náš pohled na svět. Mnozí křesťané se každý den modlí textem blahoslavenství. Ta nám odhalují štěstí skryté v tom, co je nenaplněné, štěstí přesahující všechno utrpení: blaze je těm, kterých se dotkl Duch, a oni už nezadržují slzy, ale nechávají je kanout, a tak se jim dostane útěchy. Když objevují studnu ukrytou v krajině svého nitra, roste v nich hlad po spravedlnosti a žízeň zasadit se s druhými o pokojný svět.

Jsme trvale povoláni obnovovat závazek sloužit životu svým myšlením i skutky. A někdy přicházejí okamžiky, kdy již tady ochutnáváme z požehnání, které svého naplnění dojde až na konci času.

Modli se a pracuj, aby Bůh vládl.

Boží slovo ať po celý den vdechuje život tvé práci i odpočinku.

Udržuj vnitřní ticho ve všem, abys přebýval v Kristu.

Bud' naplněn duchem blahoslavenství: radostí, prostotou a milosrdenstvím.

(denní modlitba sester ze společenství Grandchamp)

Modlitba

Blahoslavíme tě, Bože, náš Otče,

za dar tvého slova daný v Písmu svatém.

Blahoslavíme tě za jeho sílu působit proměnu.

Pomoz nám volit si život a veď nás svým Duchem,

abychom mohli zažít štěstí, o které se s námi tolik chceš dělit.

Amen.

6. den **Přijímáme ostatní: „Jděte a nese ovoce, které zůstane“ (srov. J 15,16b)**

Gn 18,1-5 *Abraham při dubech v Mamre hostí anděly*

Mk 6,30-44 *Ježíšova lítost nad zástupem*

Rozjímání

Když Kristu dovolíme, aby nás proměnil, jeho láska v nás roste a nese ovoce. A konkrétním projevem sdílení této lásky v nás je přijímat druhé.

Ježíš po celý život přijímal ty, které potkal. Naslouchal jim a dovolil, aby se ho dotýkali, a nebál se přitom ani jejich utrpení.

V evangelním vyprávění o rozmnožení chlebě Ježíš projevuje soucit, když pozoruje vyhladovělý zástup. Ví, že sytit se musí celý člověk a že jedině on umí skutečně utišit hlad po chlebu a žízeň po životě. Nechce to ovšem dělat bez učedníků, bez toho mála, co mu oni mohou dát: pěti bochníků a dvou ryb.

Dnes přitahuje nás, abychom se i my stali spolupracovníky jeho ničím nepodmíněné péče. I něco tak nepatrného, jako je laskavý pohled, nastražené ucho nebo pouhá přítomnost občas stačí, aby se člověk cítil přijímaný. Když Ježíši nabídneme své chabé síly, použije je nečekaným způsobem.

Pak zažíváme to, co udělal i Abraham, neboť teprve tehdy, když dáváme, můžeme také dostat, a když přijímáme druhé, dostaneme hojné požehnání.

V hostu přijímáme samotného Krista.

(Pravidla Taizé)

Uvidí v nás lidé, kterých se den co den ujímáme, muže a ženy zářící Kristem, který je náš pokoj?

(The Sources of Taizé 2000, str. 60)

Modlitba

Ježíši Kriste,
chceme plně přijímat bratry a sestry, kteří jsou s námi.
Ty víš, jak často se tváří v tvář jejich utrpení cítíme bezmocní,
a přesto vždy jdeš před námi,
protože jsi je už přijal do svého soucitu.
Promluv k nim našimi slovy,
pomoz jim našimi skutky
a dej, ať na nás všech spočine tvé požehnání.
Amen.

7. den **Rosteme v jednotě: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti“ (J 15,5a)**

1K 1,10-13; 3,21-23 Je snad Kristus rozdělen?

J 17,20-23 Jako my jsme jedno

Rozjímání

V předvečer své smrti se Ježíš modlil za jednotu těch, které mu Otec svěřil, „aby všichni byli jedno... aby tak svět uvěřil“. Jsme s ním spojeni jako ratolesti s kmenem vinné révy, a tak v nás také koluje tatáž oživující míza.

Každá tradice se snaží uvést nás do jádra naší víry: do společenství s Bohem skrze Krista v Duchu. Čím více toto společenství žijeme, tím pevněji jsme také spojeni s ostatními křesťany i se všemi lidmi. Pavel nás varuje před postojem, který ohrožoval už jednotu prvních křesťanů: absolutizací vlastní tradice na úkor jednoty těla Kristova. Odlišnosti pak vzájemně neobohacují, ale působí rozdělení. Pavlova vize byla velice široká: „Všechno je vaše, vy však jste Kristovi a Kristus je Boží“ (1K 3,22-23).

Kristova vůle nás zavazuje k cestě jednoty a smíření. Zavazuje nás také k tomu, abychom svou modlitbu sjednotili s jeho: „Aby všichni byli jedno... aby tak svět uvěřil“ (J 17,21).

Nikdy se nepoddávej pohoršení, které rozdělení křesťanů působí: tak rádi hovoří o lásce k bližnímu, a přesto zůstávají rozděleni. O jednotu Kristova těla měj palčivý zájem.

(Pravidla Taizé)

Modlitba

Duchu Svátý, který jsi oživující oheň a jemný vánek,
přijď a zůstaň v nás.

Obnov v nás vášeň pro jednotu,
abychom žili s vědomím pouta, které nás v tobě spojuje.
Kéž se sjednotí všichni, kdo se při křtu oblékli v Krista,
a společně vydávají svědectví o naději, která je posiluje.
Amen.

8. den **Žijeme ve smíru se vším tvorstvem: „Aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná“ (J 15,11)**

Ko 1,15-20 *Všechno v něm spočívá*

Mk 4,30-32 *Maličké jako hořčičné zrno*

Rozjímání

Chvalo zpěv na Krista z epištoly Koloským nás vybízí, abychom zpívali chválu o Boží spáse zahrnující veškeré stvoření. Skrze ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Krista se otevřela cesta smíření a také tvorstvu se slibuje budoucnost v životě a pokoji.

Očima víry vidíme, že Boží království je realitou, která je velice blízká, avšak stále jen nepatrná a stěží viditelná – jako hořčičné semínko. Roste však. Dokonce i uprostřed našeho neklidného světa působí Duch Zmrtvýchvstalého. Vybízí nás, abychom se spolu se všemi lidmi dobré vůle zapojili do neúnavného úsilí o spravedlnost a pokoj a zajistili, že se Země opět stane domovem všeho tvorstva.

Podílíme se na díle Ducha, aby stvoření v celé své plnosti mohlo i nadále chválit Boha. Tam, kde příroda trpí a lidé se cítí zdrceni, nám Duch zmrtvýchvstalého Krista nejenže nedovolí klesnout na duchu, ale vybízí nás, abychom se stali součástí jeho uzdravujícího díla.

Novost života, kterou Kristus přináší – byť skrytou – je pro mnohé světlem naděje. Je pramenem smíření pro celé tvorstvo a skrývá v sobě radost, která nás přesahuje: „Aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná“ (J 15,11).

Přeješ si oslavit novost života, kterou Kristus dává skrze Ducha Svatého, a nechat ho žít v sobě, mezi námi, v církvi, ve světě a ve všem stvoření?

(druhý slib skládaný při profesi ve společenství Grandchamp)

Modlitba

Bože třikrát svatý,
děkujeme, že jsi nás stvořil a miluješ nás.
Děkujeme, že jsi přítomen v nás i ve stvoření.
Kéž se učíme hledět na svět jako ty, s láskou.
Dej, ať s nadějí na tuto vidinu dokážeme usilovat o svět,
kde vzkvétá spravedlnost a mír
ke slávě tvého jména.
Amen.

Společenství v Grandchamp a ekumenická zkušenost řeholního života⁶

Ve 30. letech 20. století několik žen z reformovaných církví ve francouzsky mluvící části Švýcarska – skupina známá jako „dámy z Morges“ – znovu objevilo význam ticha při naslouchání Božím slovu. Za vzor si přitom vzaly Krista, který se při modlitbě často uchýloval do samoty. Tyto ženy pořádaly duchovní obnovy otevřené i pro ostatní a postupně pro tato setkání získaly stálý domov v Grandchamp, malé osadě poblíž Neuchâtelského jezera. Následně vznikla i potřeba trvalé přítomnosti kvůli modlitbě a zajištění pohostinnosti. V Grandchamp se tak usadila žena, později známá jako sestra Marguerite, a brzy se k ní přidaly ještě dvě další. Tyto skromné začátky v modlitbě vedla a první tři sestry na jejich cestě povzbuzovala i Geneviève Micheli, iniciátorka duchovních obnov. Na žádost sester se také v roce 1944 stala první matkou představenou celé komunity.

S ohledem na skutečnost, že v církvích vzniklých z reformace neexistovala žádná společenství monastického typu, se první sestry, kterým chyběly zkušenosti, modlitební a bohoslužebné předpisy i text řehole, zaměřily na monastický život jiných vyznání. Otevřely se proto bohatství těchto jiných tradic. Musely se naučit všemu: životu založenému na Božím slově a každodenním rozjímání, žití ve společenství i tomu, jak poskytovat pohostinnost.

První sestry trpěly rozdělením křesťanů – zejména matka Geneviève, která proto plně chápala význam ekumenického a teologického úsilí. Toto dílo se však podle ní musí opírat o to, co pro ni bylo zásadní, o modlitbu inspirovanou veršem z Janova evangelia 17,21: „Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ Chtěla svůj život věnovat jednotě v Kristu a skrze Krista, a to až do chvíle, kdy Bůh bude všechno ve všem. Ekumenické povolání tedy pro společenství v Grandchamp nebylo záměrnou volbou, ale darem, milostí přijatou hned zpočátku a zrozenou z chudoby.

Tuto milost vznikající komunity potvrdilo a dále podnítilo několik rozhodujících setkání, mezi nimi také to s otcem Paulem Couturierem. Katolický kněz působící v Lyonu patřil mezi průkopníky ekumenismu i Týdne modliteb za jednotu křesťanů, jak jej známe dnes. Mezi ním a prvními sestrami z Grandchamp se vyvinula pevná pouta a on je na jejich duchovní cestě vytrvale doprovázel, jak o tom svědčí i vzájemná korespondence. Roku 1940 matce Geneviève napsal:

... Z žádných duchovních obnov by křesťané neměli odcházet bez akutního pocitu utrpení nad rozdělením a bez odhodlání usilovat o jednotu skrze vroucí modlitby a postupné očišťování... Otázka jednoty je pro mě především a zásadně problémem orientace vnitřního života. Vidíte už tedy, jaký nesmírný význam vaší žádosti i práci na duchovních obnovách přikládám. Vroucně se modleme, to znamená, nechme v sobě Krista volně působit.

Dalším velice důležitým okamžikem bylo setkání s Rogerem Schützem, budoucím bratrem Rogerem z Taizé, který Grandchamp navštívil v roce 1940. Úsilí sester dále podnítilo jeho vlastní snahy a on se společenstvím nadále udržoval kontakty. Vzájemné pouto se v průběhu let dále rozvíjelo a ještě víc se prohloubilo v roce 1953, kdy společenství z Grandchamp přijalo za svá pravidla Taizé i tamní modlitební řád, officium, ihned po jejich zveřejnění. Bratr Roger napsal:

⁶ Veškerá práva vztahující se k tomuto textu i odpovědnost za něj náleží výhradně společenství z Grandchamp, které sestavilo podklady pro Týden modliteb za jednotu křesťanů v roce 2021.

Stálé úsilí o jednotu lidskou bytost harmonizuje: pomáhá sladit myšlenky se skutky a bytí s činností. Dává nám takovou rovnováhu, že se poté – v následných krocích – snažíme být v souladu se vším, co v nás je nejlepší a co tvoří naše nejvnitřnější jádro: s Kristem v nás.⁷

Zakrátko potom sestry z Grandchamp ve spojení s bratry z Taizé a Malými sestrami Ježíšovými přijaly další povolání, žít prostou přítomností modlitby a přátelství v malých komunitách uprostřed znevýhodněných oblastí – zejména v Alžírsku, Izraeli, Libanonu a v dělnických čtvrtích různých evropských zemí. Intenzivní vztahy s místními lidmi i církevními společenstvími jim umožnily objevit rozmanitost liturgických obřadů všeobecné církve a otevřely je setkávání s jinými náboženstvími.

Toto ekumenické povolání zavazuje grandchampskou komunitu k úsilí o smíření mezi křesťany, v rámci lidské rodiny i s veškerým stvořením. Sestry tvořící společenství velice rychle zjistily, že v zájmu tohoto povolání musejí žít usmíření především uvnitř sebe a mezi sebou navzájem. K prvním sestrám ze Švýcarska a Francie se ihned po druhé světové válce přidaly také sestry německé a nizozemské (ovlivněné nedávnými událostmi) a později je následovaly i sestry z Indonésie, Rakouska, Konga, České republiky, Švédska a Lotyšska. Dnes komunita čítá asi padesát sester různého věku a hlásících se k různým denominacím.

Stejně jako všichni pokřtění jsou i sestry povolány stát se tím, čím už jsou nyní, v ještě hlubší rovině: bytostmi žijícími ve společenství. A jak se jimi lze stát, pokud se nejprve nenaučíme přijímat se se vším, co nás odlišuje? Rozdíly jsou Božím darem a zároveň obrovskou výzvou. S ohledem na rozmanitost vyznání, jazyků, kultur i generací stojí společenství před úkolem žít svým malým způsobem život v různosti. K té patří i různé způsoby modlitby, myšlení, jednání a bytí ve vztahu i rozmanitost osob. Lze tedy usilovat o usmíření jinak než tím, že budeme den co den žít odpuštění? K tomu je ale především zapotřebí pracovat na svém vnitřním já a na vztazích s důvěrou v Boží milosrdenství. Počátek leží jedině ve vlastním srdci a v něm má kořeny i všechno rozdělení, nejhlubší rány čekající na to, až se jim budeme věnovat a dostane se jim uzdravujícího Božího pokoje. Naše vzájemná jednota je tedy plodem pomalé a trpělivé proměny mého vlastního života – proměny, kterou s naším souhlasem koná Duch.

Základ každého dne v komunitě z Grandchamp tvoří liturgická modlitba, ke které se sestry shromažďují čtyřikrát denně. Tyto časy liturgické modlitby sestrám pomáhají ztotožňovat se s Kristovým životem skrze Ducha Svatého.

Uprostřed komunitní kaple sestry mlčky vítá ikona Nejsvětější Trojice. Zve je do společenství lásky mezi Otcem, Synem a Duchem Svatým: aby tuto lásku nechaly růst uvnitř a proudit mezi sebou i vůči těm, kdo k nim přicházejí jako hosté. Poté se často odehrává výměna darů. Sestry s oblibou říkají, že vždy dostávají víc, než kolik samy dávají.

Toto uvítání už zprostředkovalo mnoho překvapivých setkání s lidmi, kteří zde vycítili ducha evangelního nenásilí. Patří mezi ně také Jean a Hildegard Gossovi, Joseph Pyronnet a Simone Pacotová, iniciátoři evangelizačního setkávání „Bethesda“. Současně s tím dál a konkrétně roste zájem sester o ekologii: věnují se organické péči o zahradu, užívají produkty šetrné k životnímu prostředí a pečlivě zvažují své způsoby stravování, cestování a starosti o hmotné statky i co to znamená žít v solidaritě. Proto také pečlivě rozvíjejí vazby a výměnu zkušeností s dalšími společenstvími, skupinami, hnutími a angažovanými lidmi, zejména se sítěmi

⁷ Frère Roger, de Taizé, *Les écrits fondateurs. Dieu nous veut heureux*, Les Ateliers et Presses de Taizé, Taizé 2011, str. 121.

řeholních a monastických komunit na místní, regionální, mezinárodní i ekumenické úrovni, a také s aktéry ekumenického a mezináboženského dialogu i s hnutími za usmíření, spravedlnost, mír a integritu stvoření.

Navzdory dosavadní obnově, za kterou sestry cítí vděčnost, jsou stejně jako mnohé další komunity v Evropě konfrontovány s oslabením kvůli stárnutí svých členek, což je nutí být kreativní. Podobně jako byly první sestry závislé na podpoře druhých, závisejí i dnes sestry na pomoci zvenčí, aby mohly přijímat hosty. Dobrovolnická služba, ke které zvou, jim umožňuje sdílet s druhými život strávený v modlitbě a práci. Je otevřena zejména mladým lidem, ale také dalším zájemcům bez omezení věku a ze všech kontinentů – všem, kdo chtějí dát životu smysl, křesťanům různých konfesí, sestrám a bratrům z jiných komunit a někdy také židům, muslimům, stoupencům jiných náboženství a lidem bez vyznání. Komunita se tak chce stávat domem modlitby pro všechny a místem přijetí, dialogu a setkání.

Oslabování jiných řeholních společenství vedlo ke vzniku nové služby, která sestry učí naslouchat jiným komunitám a rozlišovat, jak mají reagovat na přednesené problémy. Je to nová milost, jak se společně stát prostorem modlitby a znamením smíření. Jedna sestra z Grandchamp tak šest let žila ve Francii v ekumenickém společenství žen pocházejících ze čtyř různých komunit. Sestry také už několik let podnikají kratší cesty, po dobu tříměsíčního víza, aby si vyzkoušely žít v Izraeli, a jedna se připojila ke společenství Malých sester Ježíšových, aby měla účast na jejich každodenním životě. O něco později dvě další sestry zkušebně pobývaly ve společenství karmelitánek sv. Josefa a v současnosti některé neformálně žijí v Taizé. Tyto zkušenosti vnášejí do komunity nové dary.

Významné místo v modlitbě grandchampského společenství zaujímá dílo Světové rady církví. Vždy v pondělí večer se sestry modlí podle přímluv Ekumenického modlitebního cyklu, který rada navrhla. Sestry také dosud měly tu čest zúčastnit se několika shromáždění Světové rady církví – ve Vancouveru, v Harare a v Porto Alegre. Po několik let také byly během postgraduálního kurzu přítomny v ekumenickém institutu Bossey jako malá komunita modlitby, pohostinnosti a přátelství.

Na cestě k usmíření církví zaujímá řeholní život privilegované, byť velice skryté místo. Opěvuje zmrtvýchvstalého Krista a dar společenství, který se nabízí bez přestání, a Duch Svátý mu dává rozkvétat v mnoha podobách a obdarováních. Může sloužit jako kvas jednoty, neboť nás vede do hlubin tajemství víry, po cestě neustálého obrácení a proměny. Za určitých okolností může také řeholní život lidem pomáhat, aby překročili sami sebe. A někdy, což nám zůstává skryté, může působit i v jiných údech Kristova těla. André Louf to vyjádřil takto:

V rozdělené církvi klášter instinktivně zastupuje „zemi nikoho“, prostor náležející Duchu. Klášter má být ekumenickým prostorem par excellence. Může představovat společenství, která jinak existují pouze v naději. Kdekoli je to možné, nemá klášter zásadně patřit k pravoslaví nebo katolictví, nalik dosud stále vystupují proti sobě. Je již znamením nerozdělené církve, ke které nás dnes Duch mocně vede.⁸

Více informací: www.grandchamp.org

⁸ Dom André Louf, *Přednáška ze 16. prosince 1979 v katedrále Notre-Dame v Paříži při slavnostním zahájení Roku svatého Benedikta.*

Témata Týdne modliteb za jednotu křesťanů 1968–2021

V roce 1968 se začaly používat materiály připravované společně Komisí pro víru a řád Světové rady církví a Papežskou radou pro jednotu křesťanů.

- 1968 „Ke chvále jeho slávy“ (Ef 1,14)
- 1969 „Povolání ke svobodě“ (Ga 5,13)
(Přípravné setkání se konalo v Římě.)
- 1970 „Jsme spolupracovníci na Božím díle“ (1K 3,9)
(Přípravné setkání se konalo v klášteře v Niederaltaich, NSR.)
- 1971 „... a přítomnost Ducha Svatého“ (2K 13,13)
(Přípravné setkání se konalo v Bari, Itálie.)
- 1972 „Nové přikázání vám dávám“ (J 13,34)
(Přípravné setkání se konalo v Ženevě.)
- 1973 „Pane, nauč nás modlit se“ (L 11,1)
(Přípravné setkání se konalo v opatství Montserrat, Španělsko.)
- 1974 „Každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán“ (Fp 2,1-13)
(Přípravné setkání se konalo v Ženevě.)
- (V dubnu 1974 byl členským církvím a jiným zainteresovaným stranám zaslán dopis ohledně ustanovení místních skupin, které by se zapojily do přípravy brožury k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů. Jako první se tohoto záměru ujala australská skupina, která shromáždila přípravný materiál pro týden modliteb v roce 1975.)*
- 1975 „Boží záměr: vše v Kristu“ (Ef 1,3-10)
(Materiál z Austrálie. Přípravné setkání se konalo v Ženevě.)
- 1976 „Jsme povoláni stát se tím, čím jsme“ (1J 3,2)
(Materiál z Konference karibských církví. Přípravné setkání se konalo v Římě.)
- 1977 „Vytrváme spolu v naději“ (Ř 5,1-5)
(Materiál z Libanonu uprostřed občanské války. Přípravné setkání se konalo v Ženevě.)
- 1978 „Nejste již cizinci“ (Ef 2,13-22)
(Materiál vypracovaný ekumenickým týmem v Manchesteru, Anglie.)
- 1979 „Každý ať slouží druhým k oslavě Boží“ (1P 4,7-11)
(Materiál z Argentiny. Přípravné setkání se konalo v Ženevě.)
- 1980 „Přijď tvé království“ (Mt 6,10)
(Materiál vypracovaný ekumenickou skupinou z Berlína. Přípravné setkání se konalo v Miláně.)
- 1981 „Tentýž duch – rozdílná obdarování – jedno tělo“ (1K 12,3b-13)
(Materiál vypracovaný Graymoor Fathers, USA. Přípravné setkání se konalo v Ženevě.)
- 1982 „Ať všichni najdou domov v tobě, Pane“ (Ž 84)
(Materiál z Keni. Přípravné setkání se konalo v Miláně.)
- 1983 „Ježíš Kristus – život světa“ (1J 1,1-4)
(Materiál z Irska. Přípravné setkání se konalo v Céligny, Švýcarsko.)
- 1984 „Povolání být jedno skrze kříž našeho Pána“ (1K 2,2; Ko 1,20)
(Materiál vypracovaný ekumenickou skupinou. Přípravné setkání se konalo v Benátkách.)

- 1985 „Od smrti k životu s Kristem“ (Ef 2,4-7)
(Materiál z Jamajky. Přípravné setkání se konalo v Grandchamp, Švýcarsko.)
- 1986 „Budete mi svědky“ (Sk 1,6-8)
(Materiál z Jugoslávie [Slovinsko]. Přípravné setkání se konalo v Jugoslávii.)
- 1987 „Sjednocení v Kristu – nové stvoření“ (2K 5,17 – 6,4a)
(Materiál z Anglie. Přípravné setkání se konalo v Taizé.)
- 1988 „Láska Boží zahání strach“ (1J 4,18)
(Materiál z Itálie. Přípravné setkání se konalo v Pinerolo.)
- 1989 „Vytváření společenství: jedno tělo v Kristu“ (Ř 12,5-6a)
(Materiál z Kanady. Přípravné setkání se konalo ve Whaley Bridge, Anglie.)
- 1990 „Aby všichni byli jedno... aby svět uvěřil“ (J 17)
(Materiál ze Španělska. Přípravné setkání se konalo v Madridu.)
- 1991 „Chvalte Hospodina, všechny národy!“ (Ž 117; Ř 15,5-13)
(Materiál z Německa. Přípravné setkání se konalo v Rotenburg an der Fulda, Německo.)
- 1992 „Jděte... já jsem s vámi“ (Mt 28,16-20)
(Materiál z Belgie. Přípravné setkání se konalo v Bruggách.)
- 1993 „Nesme ovoce Ducha pro jednotu křesťanů“ (Ga 5,22-23)
(Materiál ze Zairu. Přípravné setkání se konalo v Curychu.)
- 1994 „Rodina Boží: povolaná, aby byla jedné mysli a jednoho srdce“ (Sk 4,23-37)
(Materiál z Irska. Přípravné setkání se konalo v Dublinu.)
- 1995 „Koinónia: společenství v Bohu a mezi sebou“ (J 15,1-17)
(Materiál vypracovaný Komisí pro víru a řád. Přípravné setkání se konalo v Bristolu, Anglie.)
- 1996 „Hle, stojím přede dveřmi a tluču“ (Zj 3,14-22)
(Materiál z Portugalska. Přípravné setkání se konalo v Lisabonu.)
- 1997 „Na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem“ (2K 5,20)
(Materiál vypracovaný Ekumenickou radou církví ve Skandinávii. Přípravné setkání se konalo ve Stockholmu.)
- 1998 „Duch přichází na pomoc naší slabosti“ (Ř 8,14-27)
(Materiál z Francie. Přípravné setkání se konalo v Paříži.)
- 1999 „Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid“ (Zj 21,1-7)
(Materiál z Malajsie. Přípravné setkání se konalo v klášteře v Bose, Itálie.)
- 2000 „Pochválen buď Bůh, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním“
(Ef 1,3-14)
(Materiál z Blízkého východu. Přípravné setkání se konalo v La Verně, Itálie.)
- 2001 „Já jsem ta cesta, pravda i život“ (J 14,1-6)
(Materiál z Rumunska. Přípravné setkání se konalo ve Vulcanu.)
- 2002 „U tebe je pramen žití“ (Ž 36,6-10)
(Materiál vypracovaný CCEE a CEC. Přípravné setkání se konalo v Ottmaringu, Německo.)

- 2003 „Tento poklad máme však v hliněných nádobách“ (2K 4,4-18)
(Materiál z Argentiny. Přípravné setkání se konalo v Los Rubios, Španělsko.)
- 2004 „Svůj pokoj vám dávám“ (J 14,23-31)
(Materiál z Aleppa v Sýrii. Přípravné setkání se konalo v Palermu, Sicílie.)
- 2005 „Kristus – jediný základ církve“ (1K 3,1-23)
(Materiál ze Slovenska. Přípravné setkání se konalo v Piešťanech.)
- 2006 „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“
(Mt 18,18-20)
(Materiál z Irska. Přípravné setkání se konalo v Prosperous, hrabství Kildare.)
- 2007 „I hluchým dává sluch a němým řeč“ (Mk 7,31-37)
(Materiál z Jižní Afriky. Přípravné setkání se konalo ve Faverges, Francie.)
- 2008 „V modlitbách neustávejte“ (1Te 5,12a.13b-18)
(Materiál z USA. Přípravné setkání se konalo v Graymooru, Garrison, USA.)
- 2009 „Budou v tvé ruce jedním celkem“ (Ez 37,15-28)
(Materiál z Koreje. Přípravné setkání se konalo v Marseilles, Francie.)
- 2010 „Vy jste toho svědky“ (L 24,48)
(Materiál ze Skotska. Přípravné setkání se konalo v Glasgow.)
- 2011 „Sjednocení v učení apoštolů, společenství, lámání chleba a modlitbě“ (srov. Sk 2,42)
(Materiál z Jeruzaléma. Přípravné setkání se konalo v Saydnaya, Sýrie.)
- 2012 „Všichni budeme proměněni skrze vítězství našeho Pána Ježíše Krista“
(srov. 1K 15,51-58)
(Materiál z Polska. Přípravné setkání se konalo ve Varšavě.)
- 2013 „Co od nás Hospodin žádá?“ (srov. Mi 6,6-8)
(Materiál z Indie. Přípravné setkání se konalo v Bengalúru.)
- 2014 „Je snad Kristus rozdělen?“ (1K 1,1-17)
(Materiál z Kanady. Přípravné setkání se konalo v Montréalu.)
- 2015 „Ježíš jí řekne: ‚Dej mi napít!‘“ (J 4,7)
(Materiál z Brazílie. Přípravné setkání se konalo v São Paulu.)
- 2016 „Povolání hlásat mocné skutky Páně“ (srov. 1P 2,9)
(Materiál z Lotyšska. Přípravné setkání se konalo v Rize.)
- 2017 „Smiření – Kristova láska nás nutí“ (2K 5,14-20)
(Materiál z Německa. Přípravné setkání se konalo ve Wittenbergu.)
- 2018 „Tvá pravice, Hospodine, velkolepá v síle“ (Ex 15,6)
(Materiál z Karibiku. Přípravné setkání se konalo v Nassau na Bahamách.)
- 2019 „Budeš usilovat o spravedlnost, a jen o spravedlnost“ (Dt 16,18-20)
(Materiál z Indonésie. Přípravné setkání se konalo v Jakartě.)
- 2020 „Zachovali se k nám neobyčejně laskavě“ (Sk 28,2)
(Materiál z Malty. Přípravné setkání se konalo v maltském Rabatu.)
- 2021 „Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“ (srov. J 15,5-9)
(Materiál ze společenství v Grandchamp. Přípravné setkání se konalo v Areuse, Švýcarsko.)

Několik klíčových dat z historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů

- asi 1740 Ve Skotsku se objevují stoupenci letničního hnutí napojení na Severní Ameriku. Jejich obnovené snahy zahrnují společné modlitby všech církví za sebe navzájem.
- 1820 Rev. James Haldane Stewart uveřejňuje „Náměty ke všeobecnému společenství křesťanů pro vylití Ducha“.
- 1840 Rev. Ignatius Spencer, konvertita k římskokatolické církvi, navrhuje vytvořit „Společenství modlitby za jednotu“.
- 1867 První Lambethská konference biskupů anglikánské církve podtrhuje v preambuli svého prohlášení důležitost modlitby za jednotu.
- 1894 Papež Lev XIII. podporuje zavedení Oktávu modliteb za jednotu v období Letnic.
- 1908 Na popud Rev. Paula Wattsona je zaveden „Oktáv jednoty církve“.
- 1926 Hnutí Víra a řád začíná vydávat „Podněty k Oktávu modliteb za jednotu křesťanů“.
- 1935 Abbé Paul Couturier z Francie doporučuje zavedení „Všeobecného týdne modliteb za jednotu křesťanů“ na obecném základě modliteb za „jednotu, kterou chce Kristus, dosaženou tak, jak on chce“.
- 1958 „Unité Chrétienne“ z Lyonu ve Francii a Komise pro víru a řád Světové rady církví začínají spolupracovat na přípravě materiálu pro týden modliteb.
- 1964 Papež Pavel VI. a patriarcha Athenagoras I. se v Jeruzalémě společně modlí Ježíšovu modlitbu „Aby všichni byli jedno“ (J 17,21).
- 1964 Dekret II. vatikánského koncilu o ekumenismu zdůrazňuje, že modlitba je duší ekumenického hnutí, a vyslovuje se pro slavení týdne modliteb.
- 1966 Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariát pro podporu jednoty křesťanů (později přejmenovaný na Papežskou radu pro jednotu křesťanů) začínají s oficiální přípravou textů pro každoroční týden modliteb.
- 1968 První oficiální použití materiálu týdne modliteb připraveného Komisí pro víru a řád a Sekretariátem pro podporu jednoty křesťanů.
- 1975 Poprvé je pro týden modliteb jako základní text použit materiál připravený místní ekumenickou skupinou. Tento první text vytvořila skupina z Austrálie.
- 1988 Texty týdne modliteb jsou použity při inaugurační bohoslužbě Křesťanské federace Malajsie, která sdružuje hlavní křesťanské církve v zemi.
- 1994 Text pro rok 1996 připraven ve spolupráci s YMCA a YWCA.
- 2004 Je dosaženo dohody, že Komise pro víru a řád a Papežská rada pro jednotu křesťanů budou texty pro týden modliteb vydávat a rozšiřovat ve stejném formátu.
- 2008 Oslava stého výročí Týdne modliteb za jednotu křesťanů – jeho předchůdce, Oktáv jednoty církve, se poprvé slavil roku 1908.
- 2017 Oslava 500. výročí reformace, materiály pro Týden modliteb za jednotu křesťanů pro tento rok společně připravili křesťané z Německa.